№ 2, КИЇВ, СІЧЕНЬ 1949 р. РІК ВИДАННЯ IX ЦІНА 1 КРБ.

ПЕРЕЦЬ

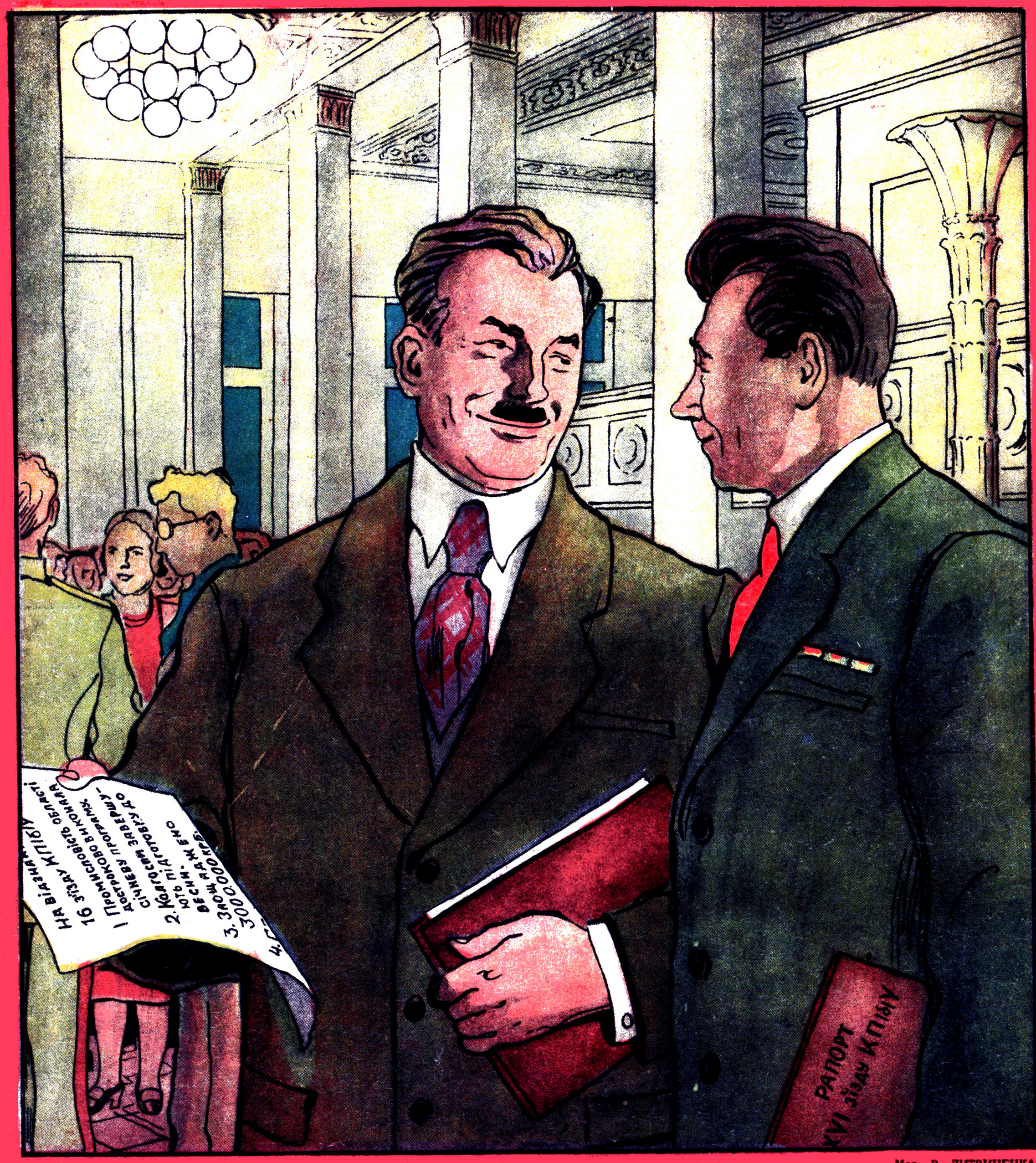

Мал. В. ЛИТВИНЕНКА

— А з чим ви прийшли до з'їзду?
— Як бачите, теж не з порожніми руками.

Здоровенькі були!

ЛИСТ ГОЛОВІ ВИКОНКОМУ ОДЕСЬКОЇ МІСЬКРАДИ ТОВ. О. Д. СТЕПАНЕНКОВІ.

Здоровенькі були, вельмишановний Олександре Даниловичу!

Певен, що мій лист застане Вас у кабінеті саме тоді, коли на одній з чергових нарад гучно гримітиме Ваша запальна промова про благоустрій сонячної Одеси. Я прекрасно розумію, Олександре Даниловичу, що в новому 1949 році Вам стало набагато легше виступати на таких нарадах. Легше тому, що Ваша дбайлива секретарка акуратно зберегла всі Ваші торішні промови і Вам не треба тепер готуватися знову. Та й навіщо? Що скажеш нового? Отже секретарці належить тільки уважно і по порядку підбирати промови. А Вам — їх виголошувати!

І от, саме у зв'язку з цим «полегшенням», я й хочу порадити Вам одне дуже корисне діло. Відважтесь, дорогий Олександре Даниловичу, на небувалу досі у Вашій практиці самопожертву — пройдіться пішки по місту. Пройдіться і пригляньтесь, яка вона все-таки хороша Одеса! Може такий Ваш подвиг хоч трішки переконає одеситів-патріотів, що у Вашому серці ще може іноді блимнути іскра любові до міста-героя, бо досі одесити в один голос твердять, що Ви не любите Одеси. От візьміть і пройдіться! Спочатку — від Слобідки до порту, а потім — від Пересипу до Аркадії.

Домовились?

От і прекрасно! Тільки, Олександре Даниловичу, я хочу дати Вам кілька важливих порад, щоб Ви, як голова, повернулися з такої прогулянки з цілою головою і ногами.

Порада перша. Коли йтимете по вулицях Садовій, Пастера, Торговій і оглядатимете облуплені, хтозна-коли фарбовані будинки, — сильно стережіться, щоб, бува, не оступитись з тротуару на мостову. Бо там, всупереч зведенням Вашого комунгоспу, у кількох місцях мостова провалилась, і Ви, несподівано, в одну секунду можете опинитись не в Одесі, а... під Одесою (в катакомбах!).

Порада друга. Проходячи по вулиці Островидова — навпаки — держіться більше мостової, будьте подалі від будинків, весь час задирайте голову вгору і держіть під контролем балкони і карнизи, щоб, бува, який з балконів не обвалився, як це недавно трапилось у будинку № 75 по цій же вулиці. Взагалі раджу Вам боятись карнизів та обвислих балконів і на вулицях ім. Леніна, і на Карла Маркса і, навіть, на Пушкінській, бо, незважаючи на Ваші палкі торішні промови, будинки в Одесі в більшості все-таки не відремонтовані.

Порада третя. Обираючи собі для прогулянки стежку між мостовою і тротуаром і пильно поглядаючи на обвислі карнизи, — неодмінно, дорогий Олександре Даниловичу, позирайте і під ноги, бо якраз тут (між тротуаром і мостовою) може підстерегти Вас така неприємність, що й штани порвете, і ноги покалічите. Я маю на увазі тих 26 процентів знищених деревонасаджень, від яких у 1948 році залишилися тільки штурпаки. Бережіться штурпаків!

Порада четверта. Ні в якому разі не здумайте зайти в який-небудь з тих 64-х будинків, які Ви «відремонтували» в минулому році. (До речі, Ви обіцяли відремонтувати 100). Не здумайте, кажу, бо жителі цих будинків одразу скажуть Вам: «Дайте нам, дорогий Олександре Даниловичу, зонтики, щоб ми під час дощів могли рятуватися в квартирах від патьоків води!» Отже у «відремонтовані» не заходьте, а в не ремонтовані тим більше!

Порада п'ята. Як Ви не раз говорили (та й говоритимете ще), трамвайний парк в Одесі складається з 330 одиниць. На лінію виходить щодня (цього Ви не говорили) — лише 100 одиниць. Отож раджу Вам, дорогий Олександре Даниловичу, — не здумайте під час своєї прогулянки їхати трамваєм. Однак, не проб'єтесь, бо вони завжди битком набиті. А якщо вже ризикнете, то відразу лізьте на вагон, на дах, як це роблять часто ті, кому доводиться їхати по 17-й або по 18-й лінії.

Як злізти потім? Гукніть лише, що Ви голова міськвиконкому і Вас знімуть негайно, бо одесити Вас дуже шанують, як господаря.

І остання Вам порада — полюбіть все-таки Одесу, бо інакше вона Вас не полюбить! І тоді — пропадуть марно усі Ваші торішні промови, підготовлені секретаркою для Вашої діяльності у 1949 році.

На цьому дозвольте, Олександре Даниловичу, закінчити наш лист. Тиснемо руку, в якій опинилися бразди управління одним з найкращих міст України.

Привіт Вам од щирого серця
від Вашого ПЕРЦЯ.

НА ПРИЙОМІ У БЮРОКРАТА

Мал. Р. МЕЛЬНИЧУКА

— Оце скільки ходжу до вас, голубчику, і все жалкую, що ви не суддя.
— А чого це?
— Ех, і провалили б ми вас на виборах!..

Нотатки нашого ОГЛЯДАЧА

Французький уряд готується випустити з тюрми Петена. Старому зрадникові буде запропоновано на вибір: або оселитися у своєму маєткові у Вільнев-Лубе, або у віллі на Лазурному березі.

Будь на те воля французького народу, він би запропонував Петенові інший вибір— між шибеницею й гільйотиною.

●

Німецька газета «Форвертс» пише: «Цими днями в пресі з'явилося повідомлення про те, що в поліцаїв, які регулюють вуличний рух у столиці Бізонії — Франкфурті, білий формений кашкет буде замінено смугастим колоніальним шлемом. Таким чином, нещасне населення дістане наочний доказ того, що їхня батьківщина перетворена на колонію».

Можна подумати, що білий формений кашкет франкфуртського поліцая був ознакою самостійності Бізонії.

●

За повідомленням американських газет, дружина Чан Кай-ші заявила кореспондентам, що залишається в США на невизначений час. Коментарі, як кажуть, зайві.

●

У Швеції місцеві власті разом із експертами США вивчають придатність шведських аеродромів для посадки важких американських літаків.

Льотчики кажуть, що посадка — це найрискованіший момент у літаководінні. Цю істину слід засвоїти панам шведським «нейтралам». Можна сісти в калюжу!

МИРГОРОДКА

ПРО ВИСОКІ МАТЕРІЇ ТА РІЗНІ КРИТЕРІЇ

Під'їжджаючи до Миргорода, з особливою приємністю згадуєш слова Павла Тичини: «Не той тепер Миргород, Хорол річка не та». Інші часи, інші люди, інші пісні. Навіть бурих свиней, на манір гоголівської, що «вбігла до кімнати і вхопила всім на диво... скаргу Івана Никифоровича», тепер у Миргороді і сліду немає. Радянські вчені вивели нову породу свиней — рябих, з елегантними білими й чорними плямами. Цій породі присвоєно назву: «Миргородська» або пестливо «Миргородка».

Славна свиня миргородка! Витривала. Невибаглива. Плодюча. Скороспіла. Жодна свиня не дає так швидко сала, як вона. І яке сало! Посудіть самі: кабанчик «Ловчик 707» важить 90 кілограмів. А тому «Ловчику» всього 5 місяців і 17 днів! Де ще ви знайдете таку свиню!

Два інститути вивчають миргородку. Всесоюзний науково-дослідний інститут свинарства в Полтаві та Український науково-дослідний інститут тваринництва в Харкові. Різні міста, різні інститути й різні наукові висновки.

Спитайте вчених — як розводити миргородку?

— Миргородка складний метис з шести порід. Розводьте її «в собі», не домішуйте сторонньої крові. Інакше вона може виродитись,— кажуть полтавські вчені.

— Приливайте миргородці кров беркширів,— радять харківські вчені. — Коли будете розводити миргородку «в собі» — вона виродиться.

І мимохіть пригадуєш оповідання Гельвеція про даму й священика, які вірили, що місяць заселений і які з допомогою телескопа намагалися розгледіти її мешканців.

— Коли я не помиляюсь, — сказала дама,— я бачу дві тіні. Немає ніяких сумнівів — це двоє закоханих.

— Що ви, добродійко, — заперечує священик. — Дві тіні, що ви їх бачите, — це дві соборні дзвіниці.

Хто хоче бачити, хай узріє!

Обидва інститути дивляться на миргородку мало не в телескоп! Звідціля й різниця в поглядах. Для наукових працівників мандрівка в Миргород складніша, ніж політ на місяць. Коли вони їдуть з Харкова до Полтави, то до Миргорода не доїжджають. Коли з Полтави до Києва, то проїжджають повз Миргород. Головним же чином вони сидять по своїх кабінетах і скаржаться, що їм невистачає матеріалів для наукових висновків. Ще б пак! На Полтавщині понад 50 тисяч свиней миргородської породи, а полтавський інститут вивчає лише поголів'я племінного радгоспу ім. Будьонного, де всього 190 маток. Нічого сказати — розмах!

Інститути не залучають до наукової роботи зоотехніків, ветеринарів, новаторів соціалістичного тваринництва. Зате в полтавському інституті довго провадив «дослідницьку роботу» лжепрофесор Смирнов. Він писав наукові труди з свинарства, розуміючись на свинях, як його піддослідні на апельсинах.

І не дивно, що наукова робота була тут в утробно-кабінетному стані. Інститут народжував гібриди з цитат і вигадки, щось на манір «трудів» колишнього директора інституту Телешова. Він більше року носився з теорією годівлі свиней кінськими кізяками, а статтю про передовий досвід роботи свинарки Уляни Баган написав, не побувавши на її свинофермі, навіть не побалакавши з нею. Пік пиріжки, а вийшла покришка на горшки!

Полтавські організації добре оцінили роботу науково-дослідного інституту. Протягом місяця вони винесли два рішення: Перше — роботу інституту визнати задовільною. Друге — роботу інституту визнати незадовільною. Добре, що місяць вчасно закінчився, а то було б третє рішення.

Ось до чого приводить «телескопне» ставлення до справи!

У СЕМИ НАУКОВИХ НЯНЬОК...

Не повезло миргородці! В Харкові є наукові працівники, які марять беркширами. Вони готові зробити все, щоб зневажити миргородку Вони ставляться до неї, як гоголівський Іван Никифорович: «До чого мені свиня ваша? Хіба по чортові поминки справлять».

І справді, що цим науковцям вітчизняна порода свиней, коли є імпортна, англійська: беркшир!

Любитель беркшира тов. Білогуб заявляє: «Миргородські свині взагалі не мають повною мірою якостей сальної породи». Він, бачите, знайшов, що в «салі метисів миргородської та української степової породи виявився підвищений процент води»...

Харківських науковців, які всерйоз вирішили перевести миргородку, гаряче підтримує начальник управління держплемрозплідників Міністерства сільського господарства УРСР тов. Логвиненко. Але ніхто не насмілиться сказати йому: «Не так, дядьку, свиню смалиш — переверни, а то спалиш!»

ЛІ СИН МАН

АБО...

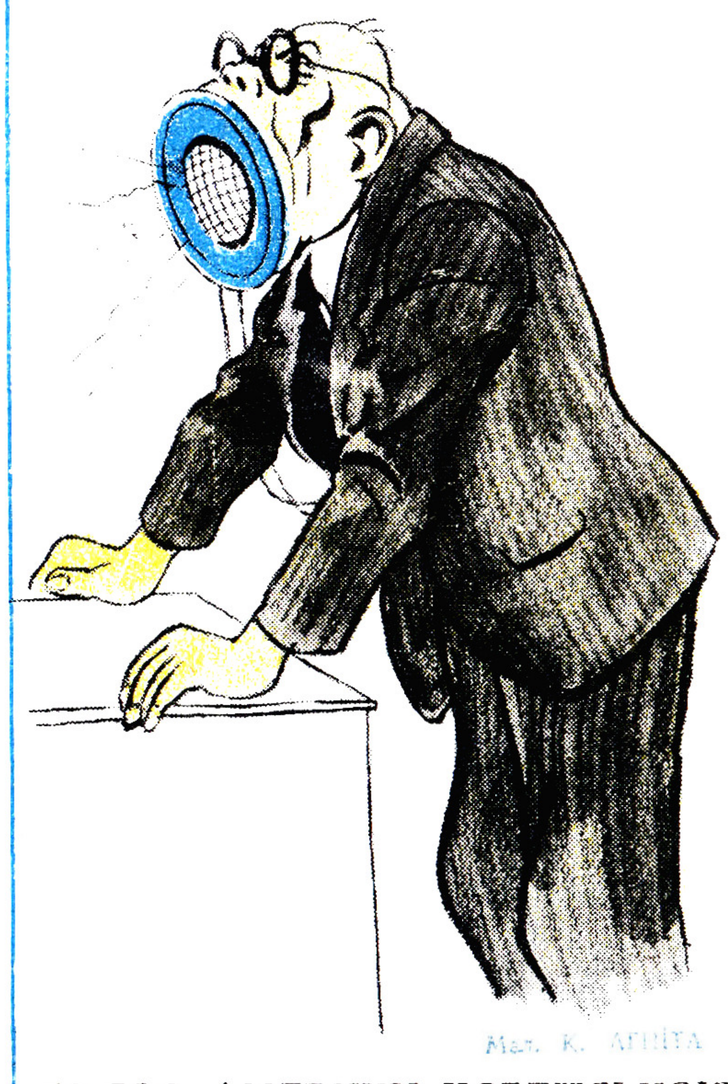

...ГОЛОС АМЕРИКИ КОРЕЙСЬКОЮ МОВОЮ.

НЕ НАУКА ДО УЛЯНИ, ТАК УЛЯНА ДО НАУКИ

Знатна свинарка артілі ім. Політвідділу, Велико-Багачанського району, на Полтавщині, Уляна Максимівна Баган активно втрутилася в природу свиней. Їй пощастило від 20 маток миргородської породи одержати 495 племінних поросят за рік. На 236 поросят більше, ніж передбачалося планом. І це не межа! Вона вирішила добитися від кожної свиноматки трьох опоросів на рік.

Взяла Уляна статтю колишнього директора полтавського інституту Телешова «Ущільнені опороси». Той рекомендує спаровувати маток у підсосний період без відлучення поросят. Треба вірити: доцент! Послухала доцента — матки або перегулюють, або знижують плодючість. На доцента надійся, а сам не плошай!

Взяла вона настільний підручник для свинарів — книгу професора Редькіна «Свинарство». Вищий авторитет! Відкрила сторінку 119. Там сказано: «Найкраще відлучати поросят од племінних маток для ремонту стада у 2,5 місяці».

Не годиться Уляні така теорія. Коли слухати професора — не доб'єшся трьох опоросів на рік. І Уляна відмовилася від свинарської «біблії». Вона пішла своїм шляхом. Якщо вчені мужі не прийшли на допомогу Уляні, то Уляна пішла на допомогу вченим мужам.

Приїхала Уляна Баган у Полтаву і зробила на засіданні вченої ради інституту свинарства доповідь про те, як треба правильно проводити ущільнені опороси. Вона відлучає поросят на 5—6 день після народження і потім випоює їх коров'ячим молоком. А свиноматку спаровує на 12—13 день. Це забезпечує три опороси на рік і високу якість молодняка.

І тут наукові працівники пригадали, що вони вже два роки знають про її досліди, але нічого не зробили, щоб науково обгрунтувати їх.

— Чому? — питаємо в кандидата сільськогосподарських наук тов. Гончаренка, який спеціально працює над темою поліпшення миргородської породи.

— Бачите, — відповідає він, — наш інститут належить Міністерству радгоспів. Ми працюємо в радгоспах. Уляна Баган живе й працює в колгоспі. Колгоспами займається Харківський інститут тваринництва. Він належить Міністерству сільського господарства.

— Але ж наука одна, радянська?

— Так, але... бачите... міністерства різні.

Справжня науково-дослідна черезполосиця!

Ми описали лише одну Уляну Баган. А скільки таких, як вона! Мимоволі пригадуються слова Євгена Гребінки про полтавчанок: «Одну списав покійничок Котляревський «Наталку Полтавку», та увесь світ звеселив: — усі... не нахваляться... Що ж би було, якби всіх списать!.. Та годі з ними! У мене така кумедна натура: як тільки заговорив про дівчат, то і до завтрього не перестав би».

І ми до завтрього не перестали б перераховувати передовиків соціалістичного тваринництва, які щиро люблять нашу чудову вітчизняну породу миргородських свиней. Та даремно шукали б ми наукового узагальнення їх досвіду в науково-дослідному інституті тваринництва, що в Полтаві, на Шведській могилі. Цей інститут досі був своєрідним холодильником для заморожування передового досвіду новаторів сільського господарства.

Скажемо прямо — пора вже змінювати не лише природу тварин і рослин, але й роботу науково-дослідних установ.

Петро ЛУБЕНСЬКИЙ,
спеціальний кореспондент ПЕРЦЯ.

Мал. О. КОЗЮРЕНКА

Американський та англійський делегати не шкодували слів, щоб формально засудити голландську агресію в Індонезії. Але, коли діло дійшло до конкретних заходів проти агресора, їхні голоси зазвучали зовсім по іншому.

НЕБЕЗПЕЧНІ ТРЮКИ У РАДІ БЕЗПЕКИ

Надь ЛАЙОШ

„ПАНАЦЕЯ МАГНА“

Надь Лайош — один з видатних представників сучасної угорської демократичної літератури. Своїми новелами письменник ще під час фашистської диктатури боровся за демократію й прогрес. Сатирична новела «Панацея магна», яку ми друкуємо тут, написана Надь Лайошем тоді, коли на Угорщині панував фашистський режим Хорті.

У ДОКТОРА Боромеуса ще змолоду були деструктивні нахили. Замість того, щоб стати багатим купцем, мати дві служниці і гувернантку, кожного року купувати новий будинок, або стати чи попом, чи солдатом, чи почтмейстером, — він захотів стати вченим. Не для того, щоб одержати університетську кафедру, з якої проповідувати істини на зразок: хто рано встає, тому бог дає... Ні, він прагнув досконало пізнати світ і життя.

І знову ж таки не для того пізнати, щоб встановити єдину істину, що завжди так було, так буде і що інакше бути не може. І не для того, щоб винайти якусь нову, сильно діючу кімічну речовину, один грам якої нищить, руйнує і палить все живе на 10 кілометрів довкола. Ні, доктор Боромеус хотів своїм відкриттям ощасливити все людство. Уже в шостому класі викладач закону божого сказав йому на це: «Ви, Боромеус, добром не кінчите». А викладач латині, доктор Парл, сказав ще ясніше: «Таку людину треба спалити на вогнищі».

А доктор Боромеус не зважив на це. Він учився, продовжував свої досліди і, нарешті, винайшов так звану «Панацею магну». Це була дуже дешева й нескладна речовина, яку міг придбати кожен і яка могла вилікувати всяку хворобу. Коли «Панацею» було виготовлено і з успіхом випробувано на людях, Боромеус вирішив передати свій винахід людству. Він не гнався за матеріальними благами. Та винахід і не міг дати йому ніяких прибутків, бо був надзвичайно простий.

Секрету «Панацеї магни», медикаменту, що рятує світ від усіх страждань, так і не було опубліковано. Хоч по першій чутці про винахід де-не-де засвітилися радість і надія, але ненадовго. На зміну їм прийшло вагання, а потім людство одностайно відхилило «Панацею». Та доктор Боромеус не відступив і це погубило його. Але почнемо по порядку.

Я кажу — по порядку, та бачу вже, що буду вимушений відкинути хронологічний порядок, бо винахід Боромеуса викликав багато важливих подій. Але з чого ж тоді почати? Почну, скажімо, з лікарів. Ах, який переполох зчинився в так званих «лікарських колах»! Коли це й справді «Панацея магна», — зашуміли «кола», — тоді зникне потреба в лікарях, ми станемо зайвими і підемо старцювати! (Один хороший угорський лікар — звичайно, на прізвище доктор Вайнмахер! — сказав так: «Панацея» приведе нас до самогубства!). Але ні! «Панацея магна» — це шарлатанська дурниця! Доктор Боромеус — звичайний знахар! Треба примусити його замовкнути. Його винахід не лікує. Він небезпечний для здоров'я. Треба оглянути ту тисячу людей, на яких він, нібито, випробував свій винахід. Треба довести, що всі вони хворі більш, ніж будь-коли. Треба виявити у них всі тяжкі хвороби: проказу, параліч, параліч хребта, туберкульоз, заворот кишок, жовчне каміння, катастрофічне недокрів'я і, нарешті, останню стадію—смерть!

Так говорили лікарі. А аптекарі! Треба добитися, — вимагали вони, — щоб поліція заборонила вживати «Панацею магну», коли вона випадково де-небудь з'явиться. Треба знищити навіть ті трави і речовини, з яких її можна приготувати. Треба провести масові обшуки і всіх, у кого буде знайдено «Панацею магну», заарештувати, а саму «Панацею» відібрати й спалити.

До аптекарів приєдналися і домовласники. Коли не треба боятися запалення легенів, — вирішили вони, — то можна спати просто неба. Отже, біднота, яка ледве стягалася на квартирну плату, в майбутньому не боятиметься бездомності і перестане добувати гроші на квартирну плату.

Так само повели себе й санітарні власті. Вищі чиновники відразу ж визначили своє місце в цій події: «Коли ця, вибачайте, бурда, або як її там, матиме успіх, то, даруйте, ми можемо, перепрошаю, вийти у відставку». До походу проти «Панацеї» приєдналися лікарні й санаторії, їх директори й увесь службовий персонал. Товариство «швидкої допомоги», власники будинків відпочинку і покоївки. Гадалки і пророки. Психоаналітики і психологи, фабриканти п'явок, банщики, масажисти, оптики, фабриканти марлі, ортопеди, могильщики і сторожі кладовищ. Дзвонарі і священнослужителі. Адвокати і судді. Ліричні поети охали й ахали: «Ми не дозволимо позбавити нас наших страждань!» Письменники, за винятком 2—3 процентів, в один голос твердили: «Коли зникне ідіотизм, хто ж тоді читатиме наші твори?»

Якісь темні сили з підпілля напустили на нас цей злий дух, — писала в передовій про доктора Боромеуса найавторитетніша ранкова газета. Об'єднання громадськості звернулися до уряду з спеціальним закликом. Терміново було скликано парламент. Відбулися мітинги. Оратори обвинувачували недобросовісних баламутів та їх наймита шарлатана-лікаря. Графологи негайно встановили, що диплом доктора Боромеуса фальшивий. Величезні юрби людей демонстрували на вулицях. Вони вітали хвороби. «Хай живе костоїд!» — кричав хтось. «Хай живе!» — гукали за ним. «Хай живе рак шлунку!... Хай живе зубний біль!..» Одна дурна двірничка, з розпухлим від зубного болю лицем, вигукнула на це: «Хай той зубний біль дідько візьме!..» За це її тут же на місці вбили.

Під впливом громадської думки уряд, нарешті, арештував доктора Боромеуса, конфіскував і знищив рецепт «Панацеї магни», а самого Боромеуса віддали до надзвичайного суду. За зловмисний замах на спокій суспільства суд засудив Боромеуса до смерті, і його стратили. Але й після цього не припинилося хвилювання. Гнівне обурення проти «Панацеї магни» ще довго не давало спокою суспільству. Були написані й випущені величезними тиражами філософські труди про те, що сенс існування — це страждання. Автори цих трудів заробили на них величезні суми грошей і потопали в розкошах. На здорових людей наклали податки і заборонили їм одружуватися. Хворі за свої хвороби одержували дрібні і великі нагороди і носили ці знаки на грудях на кольорових стрічках.

Коли здоровий кремезний молодий чоловік звертався на вулиці до красивої жінки, вона зупинялася, оглядала його з ніг до голови і сичала: «Фу, соромтесь, ви здоровий!»

Переклад з угорської.

perec-ua.
perec-ua.

Ігор МУРАТОВ

ШИРОКА НАТУРА

Багато є віршів про дружбу й кохання,
Про сонячні весни, про осінь похмуру, —
А в цьому — я ставлю конкретне питання:
З'ясуєм — що значить
«широка натура»?

Невесело тим, хто не думав ні разу —
Що — широко в нашій натурі,
що — вузько...
Наприклад, моєму сусіду, завбази —
Гадаєте, це зрозуміло?
А дзуськи!
І хлопець, як хлопець (не злодій, їй право!)
А знаєте, що він недавно ушкварив?
Потроху,
помалу,
наліво,
направо —
За місяць квартальний бензин розбазарив!
Півлітра — для друга, півлітра — подружці,
Сусідам — по пляшці, знайомим — по кружці,
Начальству «для власних потреб» по відерцю,
І все це, як кажуть —
«від щирого серця...»
...На лаві підсудних говорить:
«Діла!
Широка натура мене підвела!»

А от іще знав я директора драми...
Приміщення гарне, цікава програма,
Та тяжко було з дефіцитом йому,
Коли в його штаті — і тато, і мама,
І дядя, і тьотя...
А грати — кому?!!!
...З роботи зняли його — каже:
«Діла!
Широка натура мене підвела!»

А третій — той мав до банкетів пошану...
Торік двісті душ запросив він до себе,
А звідти всім штатом —
до ресторану,
А гроші списав...
«На культурні потреби»
Отут і попався.
Ще й плаче: «Діла!
Широка натура мене підвела!»

Широка натура?
Неправда!
Не сміють
Отак називатись розтриньки такі!
Народне добро шанувати не вміють —
То й погляди в них і натури вузькі!

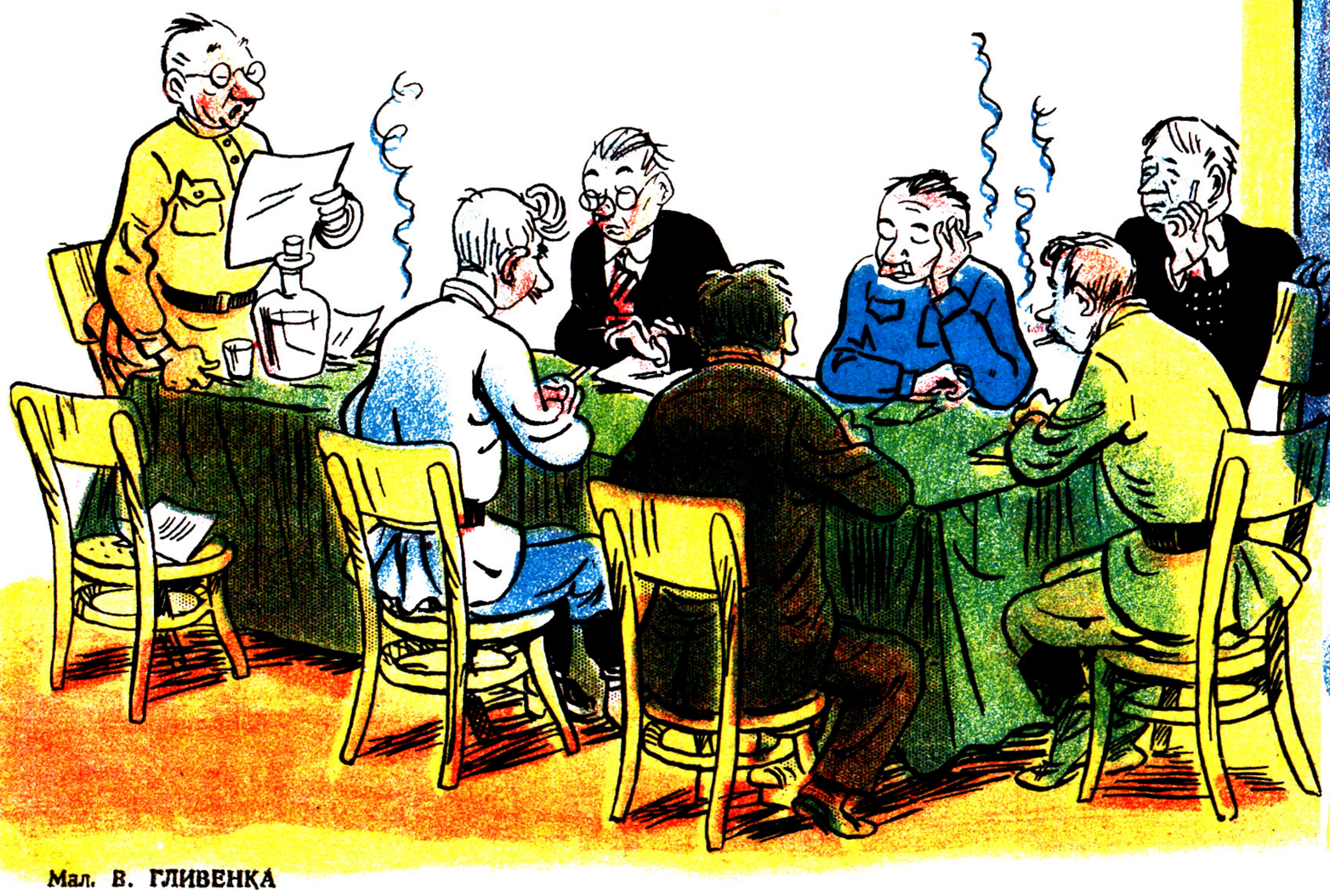

Мал. В. ГЛИВЕНКА

ЧОГО НЕ ВИДНО ПІД МІКРОСКОПОМ

ПЕРЕД тим, як вивезти м'ясо на продаж, його обов'язково повинна оглянути контрольна лабораторія.

У Бердичеві це робиться так: шматок м'яса грамів у 700 відрізає молодший лаборант і несе до мікроскопа. Після цього кусень приблизно на кілограм бере старший лаборант — і теж несе до мікроскопа; такі вже слабі лінзи у тому оптичному приладі, що менші шматки під ними не піддаються розгляду.

Лаборанти вивчають м'ясо під мікроскопом, а ось тов. Шабашинський — головлікар лабораторії — той на око визначає краще місце на туші і, відрізавши зо два кілограми, кладе у свій портфель.

На один такий аналіз у колгоспника с. Хмелище, Бердичівського району, Б. Р. Крупського було взято 3,5 кілограма м'яса. Результат аналізу, звичайно, був задовільний.

У тих, хто дає менше, — і результати аналізу гірші. А хто скупиться, — у того м'ясо зовсім бракується. Такий вже тут встановили «закон».

Щождо радянських законів, — то й без мікроскопа видно, що працівники Бердичівської контрольної лабораторії зневажають їх.

«ТІЛЬКИ ВІТЕР ГУДЕ В ПРОВОДАХ»

ЯКЩО вам хтось скаже, що один у полі не воїн, не вірте! У нас знайшовся такий «один», що переміг цілу громаду.

Шість колгоспів Капитолівської сільради (Ізюмський район, Харківської області) спільними силами провели електролінію від Ізюмського паровозоремонтного заводу до села. На електроустаткування було витрачено 180 тисяч крб.

Дуже зраділи колгоспники, коли в селі засвітилися електричні вогні. Та скоро їхня радість згасла, бо погасли і вогні. А погасив їх начальник електросилового цеху заводу тов. Огарков. І засвічувати щось не збирається.

Тепер у Капитолівці «тільки вітер гуде в проводах», а світять, як і раніше, — каганцями.

Ми провадимо жорстоку боротьбу проти марнотратства грошових і матеріальних коштів, але ми ще нерідко миримося з марнотратством дорогоцінного часу в роботі апарату.

— Товариші працюють?
— Ні, засідають...

Сергій ВОСКРЕКАСЕНКО

ПРО СМЕРТЬ ТА КОВАЛЯ—ДІДА ВАСИЛЯ

Дід Василько занедужав,
Смерть-карга зайшла до хати:
— Так що, значить, любий друже,
Будем, каже, помирати?!

— Я не звав тебе до себе, —
Дід говорить. — Вийди з хати!
Ач яка, мені он треба
Трактори ремонтувати.

І додав лукавим басом:
— Прийдеш, мабуть, іншим часом...

Дід у кузні пісню зводить,
Дід обковує колеса.
В кузню, знов-таки, заходить
Смерть-карга довготелеса.

Нахилилась аж до вуха:
— Ну, то як? — прошепотіла,
А коваль і каже: — Слухай,
Так що знов не буде діла.

І сміється хитро, басом:
— Прийдеш, мабуть, іншим часом...

Смерть прийшла у листопаді,
І сама далася диву:
Дід Василь був у сільраді
На засіданні активу.

Смерть киває: — Я по тебе!.. —
Дід їй пише: — Як же бути?
Нам німецьку танку треба
На турбіну перекути.

І сміється дужим басом:
— Прийдеш, пише, іншим часом!.

Знов прийшла: — Збирайся, враже,
Аж тепер тебе я візьму... —
Дід сміється: — Дудки, каже,
Буду жить до комунізму!

В нас тобі немає діла,
Розквітає наша доля!
Подалась би та й підсіла
Черчілля або де-Голля.

Смерть зітхнула: — Ну, доволі,
Дід цей, певне, в комсомолі...

Сергій ШВЕЦОВ

ЧОТИРИ ЕПІГРАМИ

КРИТИК-ВЕГЕТАРІАНЕЦЬ

Над нами він зрина, як голубок,
Всі автори для нього милі й любі.
Йому попастися не страшно на зубок,
Оскільки всі статті його беззубі.

«НОВАТОР»

Цей автор був штукар такий,
Що здавна ще «складним» вважався.
Він так закручував рядки,
Що й сам збагнуть не намагався!

СТРАЖДАННЯ МОЛОДОГО АВТОРА

З ним дивно повелись, це ясно:
То хвалять, то жорстоко лають,
То «обезсмертять» передчасно,
То достроково «поховають».

ПРОХАННЯ ДО ДЕЯКИХ МАСТИТИХ

Готуючись до повного видання,
Перешерстіть усе до нитки:
В труди під рубрикою «Ранні»
Не ставте хоч дошкільні зшитки.

Переклав з російської
Дмитро БІЛОУС.

Враження від багатьох сучасних комедій таке, наче автори їх не вивчали, а підглядали життя.

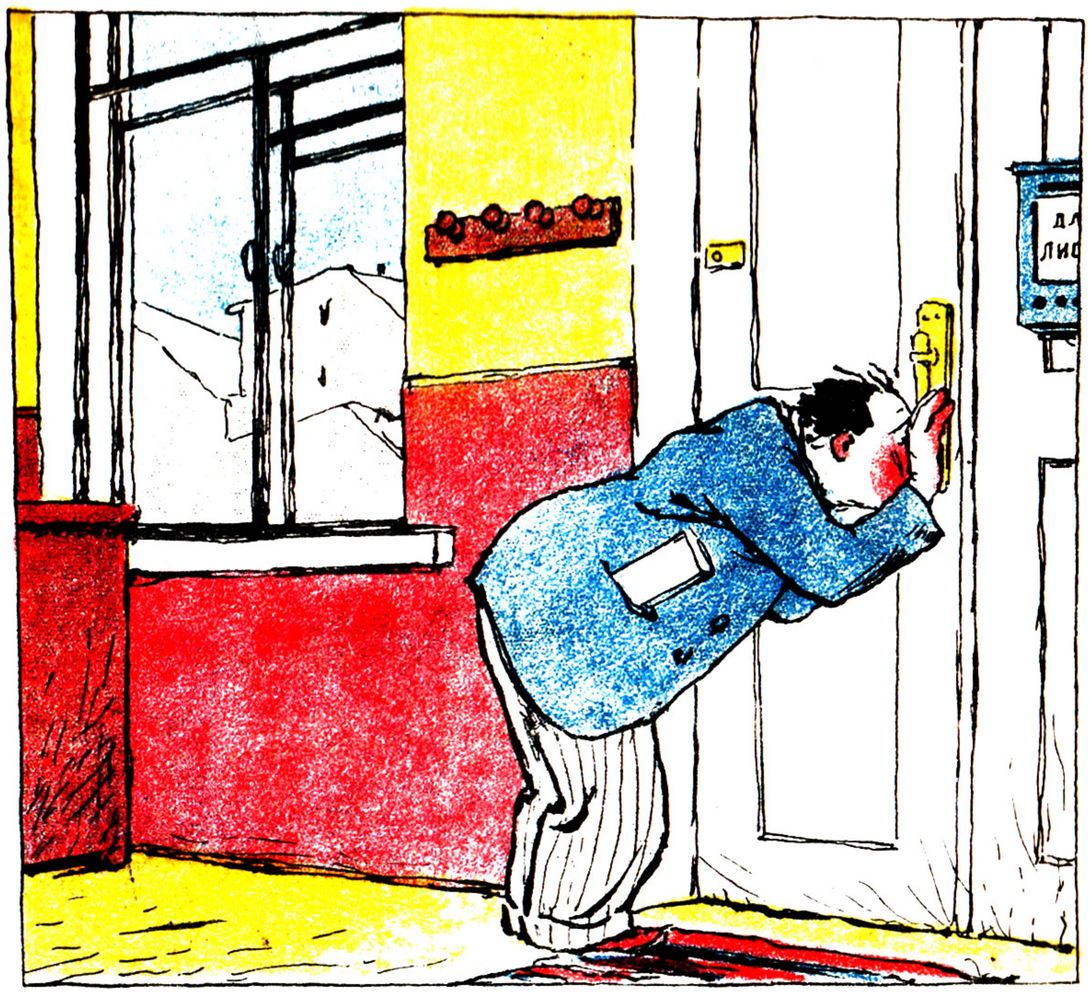

Мал. С. САМУМА

— Що це робить наш шановний комедіограф?
— Хіба не бачите? Збирає життєвий матеріал для нової комедії.

ВИСТАВКА

Ширнетреба

Теплі рукавички

З настанням зими наша виставка почала поповнюватись теплими речами широкого вжитку. Днями на машині Київського центрального універмагу нам привезли понад 3000 пар шерстяних і напівшерстяних рукавичок виробництва черкаської фабрики.

— Покупці відмовляються брати, — повідомив нас представник універмагу, — в один голос заявляють, що це товар, придатний тільки для Перця.

Ми перевірили всю партію рукавичок і лише на одній виявили одну дірку. На всіх інших кількість дірок доходила до восьми, розміром від 0,5 до 1,5 сантиметра кожна.

Безсумнівно, нікого ця продукція не зігріє. Лише директору Черкаської рукавичної фабрики т. Ніколаєву, очевидно, від неї жарко стане.

Дистрофічні батареї

Сухі батареї «Промінь», які випускає Київський завод «Електроліхтар», живуть «один момент — зате з блиском».

На більше, як сповіщають нас читачі, у батарейках невистачає енергії.

Куди більше енергії проявляє директор заводу т. Стрелковський: він енергійно завалює магазини цими бракованими виробами.

Балалайка шестиструнна

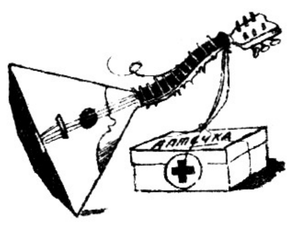

В умілих руках, як відомо, і пилка грає. А от балалайка. яку випускає Чернігівська музична фабрика (директор т. Говзман), мовчить навіть у найвправніших руках. Чому?

По-перше. Гриф її не відшліфований.

По-друге. До ладів не пристають струни.

По-третє. Взагалі з ладами справа не ладиться: вони дуже кострубаті й калічать пальці.

ПЕРЕЦЬ настійно рекомендує Чернігівській музичній фабриці до кожної балалайки прив'язувати аптечку першої допомоги.

Музика музикою, а здоров'я покупців насамперед!

Пошта ПЕРЦЯ

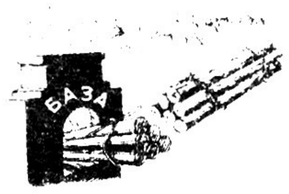

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

Наші колгоспи розгортають нове будівництво. А для цього потрібний ліс. Отож і наш колгосп ім. 12-річчя Жовтня заготовив минулого року в Бородянському лісництві 105 куб. метрів будівельного лісу і передав його на базу Кагарлицької райспоживспілки. Вірили ми, що його незабаром одержимо. Ждали, ждали, та й запитали у райспоживспілки — де ж ліс? Нам спочатку відповіли, що в дорозі, а далі відмовились відповідати. Ми до нарсуду, та судді загубили наш позов.

І в цьому році ми теж рубали ліс у Бородянському лісництві, здавали його на базу споживспілки і теж його не одержали. Чи не можна зробити «розчистку» в хащах Кагарлицької райспоживспілки? Бо там, чим далі, тим гірше. Чи, як кажуть лісоруби, чим далі в ліс, тим більше дров чужих привласнює.

П. ГОЛОВКО,
голова колгоспу.

Кагарлицький район,
Київської області.

ТОВАРИШУ ПЕРЕЦЬ!

Старовинна народна мудрість вчить: сім разів одмір — один раз одріж. Архітектор м. Кам'янець-Подільського тов. Масловський ріже без усякої попередньої примірки.

Звернулися до нього з проханням нарізати площу для індивідуальної забудови. Масловський дістав карту і помахом власної руки нарізав 0,30 га присадибної площі... міських дитячих ясел № 1. Досі на цій території лише малята будували свої будиночки з піску. Тепер до них приєднався дорослий дядя і теж збирається щось будувати.

Дітки за своє, а дядя — за своє. Дітей 50, а дядя — один. І все ж він бере верх, бо в нього перевага: проект, стверджений міським архітектором.

Заступись, будь ласка, за малят, бо за них в Кам'янець-Подільському ніхто не заступається.

Н. КУЧЕР,
завідувач Кам'янець-Подільського міськздороввідділу.

ДОРОГИЙ ПЕРЧЕ!

Порадь, як нам зробити апарат для вловлювання пасажирів. Усі жителі м. Сквири зайняті цим питанням. Сквира зв'язана із станцією Попільня вузькоколійкою. На перегоні Сквира—Попільня раніше була зупинка на ст. Буки, якраз на півдорозі. На цій станції завжди бувало багато пасажирів, але з чиєїсь легкої руки зупинку поїзда в Буках скасували. Тепер пасажирам доводиться стрибати з поїзда на повному ході і ламати собі ноги та руки. Запропонуй, Перче, керівникам Південно-Західної залізниці поламати голову над винаходом апарату для вловлювання пасажирів, що стрибають. А якщо вони такого апарату не винайдуть, то хай хоч поновлять зупинку на ст. Буки.

М. КРІЧКІВСЬКИЙ.

м. Сквира

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Ми, київські шофери, розшукуємо товариша, який відповідає за стан шляхів на території товарної станції Київ-1. Хто він — не знаємо, знаємо лише, що шляхи ці являють собою комбінацію ям та пагорбків, які загрожують серйозною небезпекою автомашинам.

Ми побоюємось, щоб товариш, якому шляхами відати належить, не скрутив собі в'язи саме на цих ямах.

Є. КОНДУФОРОВ.
шофер.

м. Київ.

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

Ти, очевидно, знаєш, що в Миколаєві є обласна контора «Сільгосппостач». Знаєш, мабуть, також, що директором цієї контори працює товариш Когутенко. Але навряд чи знаєш ти, як т. Когутенко виконує свої обов'язки. Не радимо тобі звертатися до Когутенка, наприклад, по азбест. Ми звернулися, а Когутенко: «Візьмете недоуздок — одержите азбест». Ми відмовились. «Тоді беріть посторонки», — запропонував директор. Ми знову відмовились. Але Когутенко був наполегливий і примусив-таки нас узяти «приданє» до азбесту — недоуздок. Заплатили ми за нього в 14 разів більше вартості азбесту. Недарма по колгоспах області про Когутенка ходить слава, як про «жениха з приданим». Жалько тільки, що його ніхто нікуди не сватає.

І. БОЖИКОВ.

Жовтневий район,
Миколаївська область
артіль «Промінь Леніна».

ПЕРЕЦЬ ДОПОМІГ

До ПЕРЦЯ надійшов лист про зловживання завідувача Чорнобаївського райфінвідділу Герасименка (Полтавська обл.). Як повідомив заступник міністра фінансів УРСР по кадрах т. Сахаров, факти зловживань Герасименка ствердилися. Його звільнено з посади завідувача Чорнобаївського райфінвідділу. Матеріал про зловживання передано слідчим органам.

* * *

До ПЕРЦЯ надійшов лист про неправильну поведінку завідувача відділу пропаганди та агітації Бурштинського РК КП(б)У тов. Шмарина. При розслідуванні факти, наведені в листі, підтвердилися. Рішенням бюро Станіславського обкому КП(б)У Шмарина знято з роботи.

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ — ЗДОРОВИЙ ДУХ
(ЖАРТ)

Мал. ГРІ

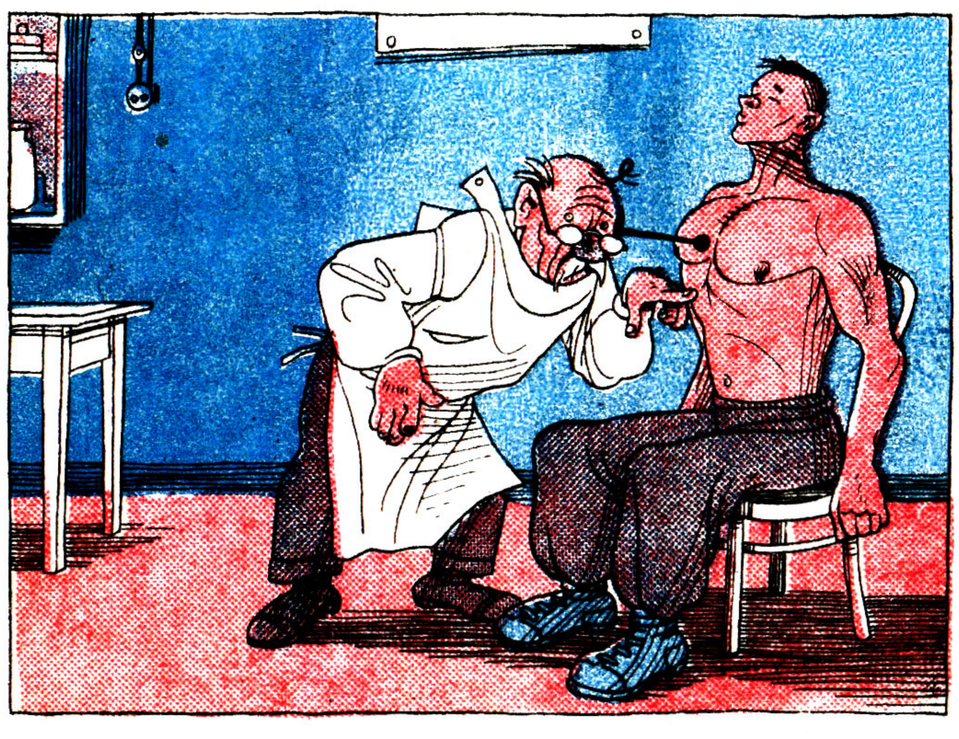

— Дихніть глибше...

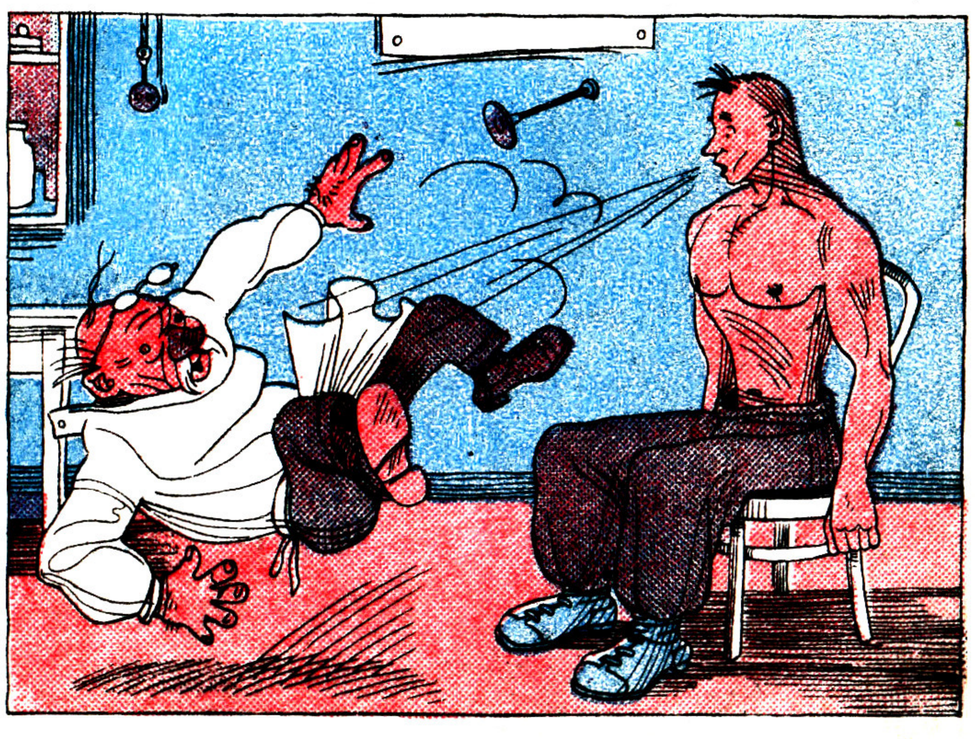

— А тепер видихніть...

Редактор Ф. МАКІВЧУК. РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Остап ВИШНЯ, Я. ГАЛАН, О. КОЗЮРЕНКО, О. МИХАЛЕВИЧ.

Видавництво ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Адреса редакції: Київ, Коцюбинського, 7, тел. 5-30-31, 4-65-56 дод. 53 і 71. Передплатна ціна 2 крб. на місяць.

Журнал «Перець» № 2 (157) (на украинском языке). Підписано до друку 15. І. 1949 р. Стат формат 68×105 см. 1 друк. арк.

БФ 00307. Друкарня в-ва ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Київ, Прозорівська, 59. Зам. 62. Тираж 50.000 прим.

Відсканував і опрацював Олег Леськів
http://perec-ua.livejornal.com

БАТАЛІЯ ПІД СУМАМИ

Мал. О. КОЗЮРЕНКА.

Сумське обласне управління сільського господарства (начальник тов. Крившич) вважає кукурудзу другорядною, не вартою уваги культурою. Чи не внаслідок цих консервативних настроїв область з року в рік не виконує державних планів посіву кукурудзи?

— Якщо нам вдасться узяти цю фортецю, ми проб'ємось далеко на північ!